

ບົດນໍາ

1. ຄວາມເປັນມາ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ

ຄະນິດສາດເປັນວິຊາທີ່ມີລັກສະນະນາມມະທຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຄົດ, ຂະບວນການເຫດຜົນ, ມີການພົວພັນກັບຊີ່ວິດປະຈຳວັນຂອງມວນມະນຸດ, ໂດຍສື່ງເສີມໃຫ້ມວນມະນຸດມີຄວາມຄົດ, ມີເຫດຜົນ, ຮອບຄອບ, ຄວາມປະພິດ, ຄວາມລະອຽດທີ່ຖືວນ ມີຄວາມຄົດລືເລີ່ມ ແລະ ສ້າງສົນ, ນອກຈາກນີ້ຄະນິດສາດ ຍັງມີບົດບາດສໍາຄັນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ວິທະຍາສາດ, ວິທະຍາການ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆຈະເລີນກ້າວໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆປະເທດຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຄວາມສໍາຄັນຂອງຄະນິດສາດທີ່ມີຕໍ່ພິນລະເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດວິຊາ ຄະນິດສາດເຂົ້າໄວ້ໃນຫຼັກສູດຂອງທຸກລະດັບຊັ້ນຮຽນ.

ຄະນິດສາດເປັນວິຊາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຄົດເຊິ່ງມີລັກສະນະນາມມະທຳຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາຄົດເປັນ, ແກ້ໄຂ ບັນຫາເປັນຢ່າງມີເຫດຜົນມີໃຫວ້ພິກຕະຫຼອດຈົນພະຍາຍານຄົ້ນຄົດເຖິງສິ່ງໃໝ່ງເຊິ່ງເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ຄະນິດສາດ ພິສູດຢ່າງມີເຫດຜົນວ່າເສີ່ງທີ່ເຮົາຄົດນັ້ນເປັນຈຶ່ງ ຫຼື ບໍ່ ? ແລ້ວຈຶ່ງເອົາໃປນຳໃຊ້ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຕ່າງໆ.

ຈາກການສອນໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ພົບເຫັນ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໄປຕາມຫຼັກສູດຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາໄດ້ວາງອອກ ໃນນັ້ນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ຕົວຈຶ່ງຂອງ ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍຂັ້ນ ປ 3 ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ- ການສອນວິຊາຄະນິດສາດຂອງຖຸນໍ້າໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການ ວັດແທກລວງຍາວ ພົບວ່ານັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນຂັ້ນຕອນການວັດແທກກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄມ້ແມ່ດ, ໄມ້ບັນຫັດ ແລະ ຍັງສັບສົນໃນເວລາວັດແທກລວງຍາວສິ່ງຂອງຕ່າງໆຢ່ອນນັກຮຽນຈຳນວນດັ່ງກ່າວຂາດທັກສະໃນການ ຄົ້ນຄົດ, ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢັງຊ້າ ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ຂອງຖຸນໍ້າໄດ້ຜົນ ສໍາເລັດເທົ່າທີ່ຄວນ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອຢາກຮູ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ລະອຽດຊັດເຈນຂັ້ນຕື່ມ ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງສ້າງແບບທິດ ສອບດັ່ງກ່າວກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ,Km, hm, dam, mຈຳນວນ 4 ຂໍ້ ທີ່ດີສອບກ່ອນຮຽນ ກັບນັກຮຽນ ຂັ້ນ ປ 3 ຈຳນວນ 21 ຄົນ, ຍິງ 11 ຄົນ. ໂດຍທີ່ດີສອບເປັນລາຍບຸກຄົມ ຫຼັງຈາກທີ່ດີສອບສໍາເລັດແລ້ວ ຜູ້ ວິໄຈນຳເອົາແບບທິດສອບດັ່ງກ່າວ ມາກວດໃຫ້ ຄະແນນໄດ້ກຳນົດເກນດັ່ງນີ້:

ຄະແນນເຕັມ 10 ຄະແນນ, ນັກຮຽນທີ່ສອບໄດ້ຄະແນນ 5 ຂັ້ນໄປຖືວ່າຜ່ານເການ, ນັກສອບໄດ້ 4 ຄະແນນ ລົງມາຖືວ່າບໍ່ຜ່ານ.

ຈາກຜົນການກວດສອບຂອງນັກຮຽນພືບວ່ານັກຮຽນຈໍານວນ 2 ຄົນ, ຍິງ 1 ຄົນ ມີຄະແນນສອບຫຼຸດຂາດໜາຍບໍ່ຜ່ານເກີນ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງກຳນົດເອົານັກຮຽນຈໍານວນດັ່ງກ່າວ ເປັນນັກຮຽນກຸ່ມຕົວຢ່າງ ແລະ ບັນຫາຂອງການວິໄຈແມ່ນນັກຮຽນຈໍານວນ 2 ຄົນ, ຍິງ 1 ຄົນ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ການວັດແທກລວງຍາວສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ໄດ້ຍ້ອນສາຍເຫດນັກຮຽນຂາດການສັງເກດ, ມີຫັກສະໃນການວັດແທກນ້ອຍ.

ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສອນຫ້ອງ ປ 3 ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ບໍ່ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ໂດຍສະເພາະໃນເວລາຄຸສອນແມ່ນນັກຮຽນລົງຖ້າແຕ່ກ່າຍເອີເບີດຮຽນຢູ່ກະດານຂາດຄວາມສາມາດ,ຂຶ້ອຍ ແລະ ຫົວຂວັນກັນເວລາແກ້ບໍ່ຖືກ, ສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບຈາກການສິນທະນາກັບຄຸສອນ ວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ຄຸປະ ຈໍາຫ້ອງ ປ 3 ໄດ້ຮູ້ຕື່ມວ່າ ສະພາບຂອງນັກຮຽນຫ້ອງນີ້,ມີຄວາມສາມາດສິນທະນາຮ່ວມກັນບໍ່ຫຼາຍ,ບໍ່ມີຄວາມກະຕືລືລື້ນຕໍ່ການຮຽນ. ຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວຜູ້ວິໄຈຄົດວ່າບັນຫາດັ່ງກ່າວອາດມີສາຍເຫດມາຈາກຸດ ແລະ ຈາກນັກຮຽນເອງໃນເວລາຄຸສອນອາດຈະບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີສອນ ແລະ ເຕັກນິການສອນ ທີ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ຂະບວນການຄົດ,ຂາດສິ່ງການສອນມະປະກອບໃນເວລາສອນ ແລະ ຕົວນັກຮຽນອາດມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃນເລື່ອງການວັດແທກລວງຍາວ, ເພື່ອຢາກຮູ້ສາເຫດທີ່ແທ້ຈຶ່ງຂອງບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງສ້າງແບບສໍາພາດຂຶ້ນມາ, ສໍາພາດນັກຮຽນກຸ່ມຕົວຢ່າງ ຈໍານວນ 2 ຄົນ, ຍິງ 1 ຄົນ.ໂດຍສໍາພາດເປັນຫຼາຍບຸກຄົນຂອງໜ້າກັນຕາມຄໍາຖາມທີ່ຜູ້ວິໄຈຈະກົງມາໃນສໍາພາດ ຈາກຜົນຂອງການລວບລວມຂໍມູນ ໃນແບບສໍາພາດ ບັນຫາດັ່ງກ່າວເກີດມາຈາກຄຸຂາດວິທີສອນ ແລະ ເຕັກນິການສອນ ທີ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄົດ, ຂາດສິ່ງການສອນປະກອບການສອນ, ນັກຮຽນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃນຕ້ານການນຳໃຊ້ເຖື່ອງວັດແທກລວງຍາວແບບຕ່າງໆ

ການວັດແທກລວງຍາວແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍໃນຊີວິດປະຈໍາວັນໂດຍສະເພາະແມ່ນການ ເຮັດຕາດິນ, ແທກດິນບ້ານ,ດິນນາ ແລະ ອິ່ນໆ ສະນັ້ນ ເພື່ອພັດທະນານັກຮຽນໃນການຮຽນດີຂຶ້ນໃນຫ້ອງຮຽນເຮັດໃຫ້ຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນດີຂຶ້ນ ຄຸເຮົາຕ້ອງຊອກວິທີເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຜ່ານສຶກສາເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ວິທີສອນ, ເຫັກນິການສອນສັງເກດເຫັນວ່າວິທີສອນສາທິດກໍເປັນວິທີສອນໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມໃນການສອນເຊິ່ງມັນສະແດງອອກເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮັບປະສິບການເຫັນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົດຈໍາໃນເລື່ອງທີ່ສາທິດໄດ້ດີ ແລະ ນານ.

ຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງເລືອກເອົາຫົວຂໍ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນວິຊາຄະນິດສາດເລື່ອງ “ ການພັດທະນາການວັດແທກລວງຍາວໂດຍເມັ້ນການສອນແບບສະທິດດ້ວຍການນຳໃຊ້ຄໍາຖາມສໍາລັບນັກຮຽນຂຶ້ນ ປ 3 ທີ່ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບຸນບ້ານດາກຕະອກນ້ອຍ ເມືອງ ດາກຈິງ ແຂວງ ເຊກອງ.

ຮັບຄໍາຖາມການວິໄຈ:

ໃນຖານະເປັນຄຸຂອຍຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຊຸງຍູ້ໃຫ້ນັກຮຽນປະກອບສ່ວນໃນການວັດແທກລວງຍາວ
ຄຸໄດ້.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ

- ເພື່ອພັດທະນາຫັກສະການວັດແທກຍາວໂດຍວິທີການສອນແບບສາທິດ.
- ເພື່ອປຽບທຽບຜົນການຮຽນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການສອນກ່ຽວກັບການວັດແທກລວງຍາວໂດຍວິທີສອນ
ແບບສາທິດ.

3. ວິທີດຳເນີນການວິໄຈ/ວິທີດຳເນີນການແກ້ບັນຫາ

1) ປະຊາກອນ/ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ສຶກສາ

ປະຊາກອນ: ນັກຮຽນປະຖົມສຶກສາ ຂັ້ນ ປ 3 ຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສຶມບູນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍ
ເມືອງດາກຈຶງ ແຂວງເຊກອງ ຈຳນວນ 21 ຄືນ, ຍິງ 11 ຄືນ.

ກຸ່ມຕົວຢ່າງ: ນັກຮຽນປະຖົມສຶກສາ ຂັ້ນ ປ 3 ຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສຶມບູນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍ
ເມືອງດາກຈຶງ ແຂວງເຊກອງຈຳນວນ 2 ຄືນ, ຍິງ 1 ຄືນ.

2) ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈ

1. ເຄື່ອງມືແກ້ບັນຫາ / ວິທີການ ຫຼື ແນວທາງການແກ້ໄຂບັນຫາ.

ໃນການເຮັດການວິໄຈຄັ້ງນີ້ຜູ້ວິໄຈນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງນີ້:

- ແຜນການສອນ 1 ຊຸດ ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີສອນແບບສາທິດ.
- ບົດທິດສອບຈຳນວນ 3 ຂໍ, ຫຶ່ງຊຸດ, ທິດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ
- ນຳໃຊ້ສື່ການສອນຕ່າງໆໃນຫ້ອງຮຽນປະກອບໃນການສອນ

2. ເຄື່ອງມືໃນການເກັບຂໍ້ມູນ

ໃນການເຮັດການວິໄຈຄັ້ງນີ້ຜູ້ວິໄຈນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:

- ແບບສໍາພາດນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຈຳນວນ 7 ຂໍ
- ບົດທິດສອບຈຳນວນ 3 ຂໍ, ຫຶ່ງຊຸດ, ທິດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ

3) ការເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ

ការເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນທາງຂ່າພະເຈົ້າໄດ້ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

-ຮັດໃບສະເໜີພິວພັນວຽກງານວິໄຈໃນຫ້ອງຮຽນຢືນເຖິງອໍານວຍການໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບຸນບ້ານ ດາກຕະອອກນ້ອຍ, ເມືອງດາກຈົງ, ແຂວງເຊົກອງ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນນຳນັກຮຽນຂັ້ນ ປ 3

- ຂ້າພະເຈົ້ານໍາເອົາແຜນການສອນທີ່ໄດ້ນີ້ໃຊ້ວິທີສອນແບບສາທິດມາສອນນຳນັກຮຽນຂັ້ນ ປ 3

- ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາແບບທິດສອບທີ່ກະກຽມໄວ້ເຊິ່ງມີອາຈານທີ່ປຶກສາເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາແນະນຳ ເມື່ອ ສອນແລ້ວກ່າວໄດ້ຮັດການທິດສອບນຳນັກຮຽນຂັ້ນ ປ 3 ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບຸນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍ, ເມືອງ ດາກຈົງ ແຂວງເຊົກອງເພື່ອຮັດການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

- ຂ້າພະເຈົ້າເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ວຍຕົນເອງໂດຍໃຊ້ແບບທິດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ.

4) ວິທີວິຄ່າຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້

ຮັດການວິຄ່າຂໍ້ມູນດັ່ງນີ້:

-ວິຄ່າຄະແນນທີ່ໄດ້ຈາກທິດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ

-ປຽບທຽບຄະແນນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ

-ໃຊ້ສະຖິຕິທີ່ເປັນຄໍາສະເລ່ຍ

4. ຜົນການວິຄ່າຂໍ້ມູນ

ຜົນການວິຄ່າຄະແນນຈາກແບບທິດສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການສອນແບບສາທິດດ້ວຍນຳໃຊ້ຄໍາຖາມ.

ການວິໄຈເລື່ອງ ການພັດທະນາການວັດແທກລວງຍາວໂດຍເນັ້ນການສອນແບບສະທິດດ້ວຍການນາໃຊ້ຄາຖາມສໍາລັບນຳນັກຮຽນຂັ້ນ ປ 3 ທີ່ໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບຸນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍ ເມືອງ ດາກຈົງ ແຂວງ ແກ່ອງ ເຊິ່ງຜົນການວິຄ່າຄະແນນຈາກແບບທິດສອບຂອງນຳນັກຮຽນທັງ 2 ຄັ້ງ ມາວິຄ່າຜົນສະຫຼຸບດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 1 : ຄະແນນທິດສອບ ການວັດແທກລວງຍາວໂດຍການຈັດການຮຽນ-ການສອນແບບການສອນສາທິດ

ຄືນທີ	ຄະແນນຄວາມສາມາດການຮຽນກ່ອນສອນ (10 ຄະແນນ)	ຄະແນນຄວາມສາມາດການຮຽນຫຼັງສອນ (10 ຄະແນນ)	ຄະແນນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
1	4	8	4
2	3	9	6
ລວມ	7	17	10
ສະເລ່ຍ	3.5	8.5	5

ຈາກຕາຕະລາງທີ 1 ພົບວ່າຄະແນນສະເລ່ຍກ່ອນຮຽນຂອງນັກຮຽນເທົ່າກັບ 3.5 ຄະແນນຫຼັງຮຽນເທົ່າກັບ 8.5.ດັ່ງນັ້ນ ນັກຮຽນມີຄະແນນສະເລ່ຍເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່າກັບ 5 ສະແດງວ່າ ພາຍຫຼັງການຈັດການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຊ້ວິທີສອນແບບສາທິດໂດຍເນັ້ນຄໍາຖາມນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າໝາຍມີການພັດທະນາການວັດແທກລວງຢາວດີຂຶ້ນ.

5. ສະຫຼຸບຜົນ, ອະພິປາຍຜົນ ແລະ ຂໍສະເໜີແນະ

ໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງ 1) ເພື່ອພັດທະນາຫັກສະການວັດແທກລວງຢາວໂດຍວິທີການສອນແບບສາທິດ 2) ເພື່ອປຽບທຽບຜົນການຮຽນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການສອນກ່ຽວກັບການວັດແທກລວງຢາວໂດຍວິທີສອນແບບສາທິດ.

ສະຫຼຸບຜົນ

ຂໍພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການວິໄຈໂດຍມີການກຳນົດບັນຫາ ແລະ ຫົວຂໍການວິໄຈຈາກນັ້ນໄດ້ຮ່ວມກັນຊອກວິທີແກ້ໄຂບັນຫາເຊິ່ງໄດ້ຮ່ວມກັນແຕ່ງປົດສອນໂດຍໃຊ້ວິທີສອນແບບສາທິດດ້ວຍການເນັ້ນຄໍາຖາມພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນຕ່າງໆເຊັ່ນ ໄມແມັດ ພ້ອມທັງບົດທິດສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ຫຼັງຈາກນັ້ນກ່າວດີລົງສອນ ຫຼື ດຳເນີນການວິໄຈຕົວຈິງ ແລ້ວລວບຂໍ້ມູນຈາກການປະຕິບັດ ແລະ ສຸດທ້າຍຊຽນບົດລາຍງານການວິໄຈສາມາດສະຫຼຸບຜົນດັ່ງນີ້:

1. ນັກຮຽນສາມາດພັດທະນາຫັກສະການວັດແທກລວງຢາວດີຂຶ້ນໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການສອນແບບສາທິດ
2. ຜົນການປຽບທຽບຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກລວງຢາວ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການສອນແບບສາທິດພົບວ່າ: ຄະແນນຂອງການທິດສອບຫຼັງຮຽນມີຄະແນນສູງກວ່າຄະແນນທິດສອບກ່ອນຮຽນສະແດງວ່າຫຼັງຮຽນນັກຮຽນສາມາດວັດແທກລວງຢາວດີຂຶ້ນ.

ອະພິປາຍຜົນ

1. ຜົນຈາກການສອນໂດຍນຳໃຊ້ວິທີສອນແບບສາທິດເນັ້ນການໃຊ້ຄໍາຖາມ ແລະ ປະຕິບັດການສອນຕາມຫ້າບາດ

ກ້າວໃນການຂັ້ນຫ້ອງສອນສັງເກດເຫັນວ່ານັກຮຽນມີຄວາມສິນໃຈຢາກຮຽນເຊິ່ງມັນສະແດງອອກນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳນັກຮຽນພາກັນວັດແທກລວງຢາວ ແລະ ປ່ຽນຫົວໜ່ວຍວັດແທກໄດ້ດີເຊິ່ງມັນສະແດງຜົນການສອບເສັງນັກຮຽນເຮັດໄດ້ດີຄະແນນຕາມຄາດໝາຍ.

2. ຜົນການປຽບທຽບຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກລວງຢາວ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການສອນແບບສາທິດໂດຍເນັ້ນການ

ໃຊ້ຄໍາຖາມພົບວ່າ: ຄະແນນຂອງການທິດສອບຫຼັງຮຽນມີຄະແນນສະເລ່ຍສູງກວ່າຄະແນນທິດສອບກ່ອນຮຽນຜົນເບັນເຊັ່ນນີ້ກ່າວ່າເນື້ອງຈາກວ່າການຈັດການຮຽນແບບສາທິດເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນການປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຫ້ອງເຫັນດ້ວຍຕາຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງ ຫຼື ການປະຕິບັດນັ້ນຊັດເຈນຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນກ້າສະແດງການສາທິດໃຫ້ໜຸ່ມເບິ່ງໄດ້ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນອະພິປາຍແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຈາກການສາທິດຂອງຄູ ແລະ ຮ່ວມກັນສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈະມີນັກຮຽນເກົ່າຊ່ວຍ

ເພື່ອນໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກລວງຍາວຫຼຸກຄົນຮ່ວມກັນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນສະເໜີແນະ ແກ້ໄຂບັບປຸງຜົນງານໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຄວາມຄິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ປະສົບການທີ່ແຕກຕ່າງກັນນຳມາປະມວນໃນຜົນງານຂອງຕົນສື່ງຜົນໃຫ້ຜົນງານພັດທະນາຂຶ້ນ.

6.ຂໍສະເໜີແນະ

ຂໍສະເໜີແນະນຳສໍາລັບການນຳຜົນວິໄຈໄປໃຊ້

1. ອຸທີ່ຈະສອນຄະນິດສາດໃນຊັ້ນປະຖົມຄວນນຳການຮຽນ-ການສອນແບບສາທິດໂດຍເນັ້ນການໃຊ້ຄໍາຖາມເຂົ້າໃນ

ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ເຫັນຈະສົມກັບເນືອໃນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເພື່ອພັດທະນາທັກສາການວັດແທກລວງຍາວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຢູ່ຂຶ້ນ.

2. ອຸຕ້ອງເພີ່ມການເສີມກຳລັງໃຈ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ນັກຮຽນຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃນການສາທິດໃຫ້ໜຸ່ບ່ຽງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຂໍສະເໜີແນະນຳສໍາລັບການວິໄຈຄັ້ງຕໍ່ໄປ.

1. ຄວນມີການວິໄຈໃນເລື່ອງນີ້ກັບຫ້ອງອື່ນໆ ຫຼື ເນື້ອໃນອື່ນໆ
2. ຄວນມີການສຶກສາປຽບທຽບຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກລວງຍາວກັບຫ້ອງອື່ນໂດຍການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍວິທີສອນສາທິດກັບວິທີສອນອື່ນ ແລະ ຂັ້ນຮຽນອື່ນ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ສຶຖານ ສຸຂະວົງ ພ້ອມຄະນະ. (1998). ປຶ້ມວິທີສອນຄະນິດສາດ 1 ສໍາລັບໂຮງຮຽນສ້າງຄຸປະຖົມປີ
ທີກະຊວງສຶກສາທິການ, ສູນພັດທະນາຄຸ.

ສຶນນະວົງ ມວນມະນີ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ,(2008), ປຶ້ມຫຼັກການສອນມັດທະຍົມຕົ້ນ 1, ພິມຄັ້ງທີ
1 ,ພິມທີ Nhan Dan Printing House HCMC, .

ສຸຂະສະຫວາດ ວົງຫາຈັກ ພ້ອມຄະນະ. (2008). ວິທີສອນຄະນິດສາດ 1 ກະຊວງສຶກສາທິການ,
ກົມສ້າງຄຸ, ສູນພັດທະນາຄຸ..

ທິດນາ ແຂມມະນີ. (2557). ສາດການສອນ, ພິມຄັ້ງທີ 9. ສໍານັກພິມແຫ່ງຈຸລາລົງກອນມະຫາວິ
ທະໄລ

ສີມຸງຄຸນ ວົງຈຳປາ (ສ.ວ.ສ) ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ.(2009). ປຶ້ມແບບຮຽນຄະນິດສາດຊັ້ນປະຖົມປີ
ທີ 3 ກະຊວງສຶກສາທິການສະຖານບັນຄົ້ນຄວ້ວໆທະບາສາດການສຶກສາ.

ສີມຸງຄຸນ ວົງຈຳປາ (ສ.ວ.ສ) ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ.(2009). ປຶ້ມຄຸ້ມືຄຸຄະນິດສາດຊັ້ນປະຖົມປີທີ 3
ກະຊວງສຶກສາທິການສະຖານບັນຄົ້ນຄວ້ວໆທະບາສາດການສຶກສາ.

ພາກເພີ່ມຕົມ

ເຄື່ອງມືໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ

-ວິທີສອນແບບສາຫຼິດ

-ບົດສອນ

-ບົດຫຼິດສອບ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດ (Demonstration)

1.ຄວາມໝາຍ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດ ຄື ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນໃຊ້ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ກໍານົດ ໂດຍການສະແດງ ຫຼື ເຮັດສິ່ງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດເບິ່ງແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊັກຖາມ ອະພິປາຍ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສັງເກດການສາທິດ

2.ວັດຖຸປະສົງ

ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດເປັນວິທີການທີ່ມຸ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນທັງໝັ້ນຮຽນໄດ້ເຫັນການປະຕິບັດຈິງດ້ວຍຕາຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງ ຫຼື ການປະຕິບັດນັ້ນຊັດເຈນເຂົ້ນ.

3.ອີງປະກອບສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງວິທີສອນ

1. ມີຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນ
 2. ມີເລື່ອງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຈະສາທິດ
 3. ມີການສະແດງ / ການເຮັດ / ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສັງເກດເບິ່ງ
 4. ມີຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ເກີດຈາກການສາທິດ
- ### 4. ຂັ້ນຕອນສຳຄັນ (ທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້) ຂອງການສອນ
1. ຜູ້ສອນສະແດງການສາທິດ ຜູ້ຮຽນສັງເກດການສາທິດ
 2. ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນອະພິປາຍ ແລະ ສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການສາທິດ
 3. ຜູ້ສອນປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ

5. ເຫັນນິກຕ່າງໆ ໃນການໃຊ້ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

1. ການກຽມການ

ຜູ້ສອນຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກຽມຕົວພໍສົມຄວນ ເພື່ອໃຫ້ການຮຽນຮູ້ເປັນໄປຢ່າງສະດວກ ແລະ ລາບລື່ນ ການກຽມຕົວທີ່ສຳຄັນຄື ຜູ້ສອນຄວນມີການຊ້ອມການສາທິດກ່ອນເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນບັນຫາ ແລະ ກຽມແກ້ໄຂ ປ້ອງກັນບັນຫາທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ໄປຢ່າງຈັດກຽມ ວັດສະດຸ ອຸປະກອນ ເຄື່ອງມື ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ຈະໃຊ້ໃນການສາທິດ ແລະ ຈັດວາງໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມສະດວກແກ່ການໃຊ້ ນອກຈາກນັ້ນຄວນຈັດກຽມແບບສັງເກດການສາທິດ ແລະ ກຽມຄໍາຖາມ ຫຼື ປະເດັນທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມຄົດ ແລະ ອະພິປາຍດ້ວຍ

2.ກ່ອນການສາທິດ

ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ສາທິດແກ່ຜູ້ຮຽນຢ່າງພຽງພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ສາທິດໄດ້ ໂດຍອາເດໃຊ້ວິທີບັນຍາຍ ຫຼື ກຽມເອກະສານທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລຳດັບຂັ້ນຕອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຫຼື ໃຊ້ສື່ ເຊັ່ນ ວິດີໂອ ຫຼື ຜູ້ສອນອາດມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາເນື້ອໃນ ຫົວຂໍ້ທີ່ຈະ

ສາທິດມາລ່ວງໜ້າ ມອກຈາກນັ້ນຄວນໃຫ້ຄໍາແນະນຳແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການສັງເກດ ຫຼື ຈັດແບບສັງເກດການສັງເກດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ໃນການສັງເກດ ແລະ ຜູ້ສອນອາດໃຈເທັກນິກການມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນລາຍບຸກຄົນສັງເກດເປັນພິສຸດຈຸດສະເພາະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕັ້ງໃຈສັງເກດ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

3.ການສາທິດ

ຜູ້ສອນອາດໃຊ້ວິທີການບັນຍາຍປະກອບການສາທິດ ການສາທິດຄວນເປັນໄປຢ່າງມີລຳດັບຂັ້ນຕອນໃຊ້ເວລາຢ່າງໝາຍສົມ ບໍ່ໄວເກີນໄປ ຂະນະສາທິດໃຊ້ແຜ່ນພູມ ກະດານດໍາ ຫຼື ແຜ່ນໃສປະກອບ ແລະ ຄວນເປີດໂຄກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊັກຖາມ ຫຼື ຊັກຖາມຜູ້ຮຽນບາງຄົນມາຊ່ວຍໃນການສາທິດດ້ວຍ ເທັກນິກການສາທິດອີກເທັກນິດໝຶ່ງຄື ການໃຊ້ການສາທິດງຽບແທນການບັນຍາຍປະກອບການສາທິດ ແລະ ອາດມີການສາທິດຊ້າຫາກຜູ້ຮຽນຍັງບໍ່ເວົດຄວາມເຂົ້າໃຈຊັດເຈນ ມອກຈາກນັ້ນຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຝ່າຍສະແດງການສາທິດດ້ວຍກໍໄດ້ ໃນກໍລະນີທີ່ການສາທິດມີສິ່ງທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍໄດ້ ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ລະມັດລະວັງໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວນກຽມການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໄວ້ດ້ວຍ.

4.ການອະພິປາຍສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ ຫຼັງຈາກການສາທິດແລ້ວ ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນລາຍງານສິ່ງທີ່ໄດ້ສັງເກດເຫັນ ແລກປ່ຽນກັນ ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊັກຖາມ ຜູ້ສອນຄວນກຽມຄໍາຖາມໄວ້ກະຕຸນໃຫ້ຜູ້ຮຽນດິດດ້ວຍ ຜູ້ຮຽນອະພິປາຍແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດທີ່ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຈາກການສາທິດຂອງຄຸ ແລະ ຮ່ວມກັນສະຫຼຸບການຮຽນຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ.

6.ຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ຈໍາກັດຂອງວິທີສອນໄດ້ຢ່າງໃຊ້ການສອນສາທິດ

ຂໍ້ດີ :

- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສິບການກົງເຫັນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົດຈໍາໃນເລື່ອງທີ່ສາທິດໄດ້ດີ ແລະ ນານ
- ເປັນວິທີສອນທີ່ຊ່ວຍປະຫຍັດເວລາ ອຸປະກອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫາກໃຊ້ທິດແທນການທິດລອງ
- ເປັນວິທີທີ່ສາມາດສອນຜູ້ຮຽນໄດ້ຈຳນວນໝາຍ.

ຂໍ້ຈໍາກັດ:

- ຫາກວຸ່ມໃຫຍ່ ຜູ້ຮຽນອາດສັງເກດເຫັນການສາທິດບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ
- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ສອນເປັນຜູ້ສາທິດ ຈຶ່ງອາດບໍ່ເຫັນພິດຕິກຳຂອງຜູ້ຮຽນ
- ເປັນວິທີທີ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ໄດ້ລົງມີເຮັດເອງ ຈຶ່ງອາດບໍ່ເກີດຄວາມຮູ້ທີ່ເລີກຊື້ງພຽງພໍ

ပိဋကဓေ

ວິຊາ: ຄະນິດສາດ

ပົດທີ 25 ການວັດແທກລວງຍາວ

ຊັ້ນ: ປ 3

ເວລາ: 2 ຊົ່ວໂມງ

ຈຸດປະສົງ	ເນື້ອໃນ	ກິດຈະກຳຄຸ	ກິດຈະກຳມັກຮຽນ	ເວລາ	ສຶກສອນ	ປະເມີນຜົນ
- ໃຫ້ນັກຮຽນ ສາມາດຈຶ່ງຈາ ບົດຮຽນເກົ່າໄດ້ ດີ	ຕອບ: ກ: $10 \times 2 = 20$ ຂ: $100 \times 2 =$	ຂັ້ນນຳ -ຄຸທຳຄວາມຄົາລືບນັກຮຽນ -ຄຸກວດກາຈຳນວນຄືນຂາດ -ຄຸສະເໜີແຂກເຊົ້າຮ່ວມ(ຖ້າມີ) -ຄຸສະເໜີຈຸດພິສັດ(ຖ້າຄຸໃໝ່) -ເຕືອນນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ລະບຽບ -ຄຸຕັ້ງຄໍາຖາມເພື່ອທວນຄືນບົດຮຽນເກົ່າ 1. ຈຶ່ງຕື່ມຈຳນວນໃສ່ບ່ອນຈຳແມ່ດ $10 \times 2 = \dots$ $100 \times 2 = \dots$	-ນັກຮຽນທຳຄວາມ ຄົາລືບຄຸ -ລາຍງານຈຳນວນຜົນ -ປະຕິບັດ -ອອກແກ້ເລກຢູ່ກະດານ	5 ນາທີ		ສັງເກດການແກ້ ເລກຂອງ

ໃຫ້ນັກງຽນ ສາມາດນຳໃຊ້ ເຄື່ອງວັດແທກ ເຂົ້າໃນການ ວັດແທກໃນ ຊີວິດຈິງໄດ້	200 ວິຊາ: ດະນິດສາດ ບົດທີ: 25 ການວັດແທກລາວ ຢາວ ຄໍາຕອບກິດຈະກຳ ກ: 13 ຊມ	<ul style="list-style-type: none"> -ໃຫ້ນັກງຽນອອກມາແກ້ເລກຢ່າງກະດານ 1 – 2 ຄືນ -ຖ້ານັກງຽນແກ້ຜິດແນະຕຶ່ມທ້ານັກງຽນແກ້ຖືກຖຸ ຊົມເຊີຍ <p style="text-align: center;">❖ ລົງວເຂົ້າສູ່ບົດງຽນໃໝ່</p> <ul style="list-style-type: none"> -ໄມ້ແມ່ດໃຊ້ໄວ້ເພື່ອຫຍັງ <p>ຂັ້ນສອນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> -ຄຸແບ່ງກະດານອອກເປັນ 2 ສ່ວນເທົ່າກັນ ທິດສອບນັກງຽນກ່ອນສອນ -ຄຸຂຽນຫົວບິດໃສ່ກະດານ -ຄຸເອົາແມ້ດອອກມາໃຫ້ນັກງຽນເບິ່ງພ້ອມຫັງ ອະທິບາຍການນຳໃຊ້ ຄູອາທິດໃຫ້ນັກງຽນເບິ່ງໃນການວັດແທກວັດຖຸໃນ ຫ້ອງຮຽນ ຄູໃຫ້ນັກງຽນສາທິດໃຫ້ໜຸ່ງເບິ່ງແລ້ວໃຫ້ນັກງຽນຈິດ ບັນທຶກໄວ້ -ຄຸຂຽນກິດຈະກຳໃຫ້ນັກງຽນແຕ່ລະຄົນສາທິດ ການແທກວັດຖຸສິ່ງຂອງໃນຫ້ອງຮຽນ -ກິດຈະກຳ: <p>4 : ຄຸ ຂຽນຄໍາຖາມໃສ່ກະດານ ດັ່ງນີ້:</p> <p>ກ: ສໍາດຳຍາວ ຊມ</p> <p>ຂ: ບົກ ຊມ</p>	ຕອບ ນັກງຽນພາກັນຮັດບິດ ທິດສອບ ນັກງຽນພາກັນສັງເກດ -ນັກງຽນພາກັນສາທິດ ວັດແທກໃນຫ້ອງຮຽນ -ປະຕິບັດກິດຈະກຳ	ນັກງຽນ ນັກງຽນພາກັນຮັດບິດ ທິດສອບ ນັກງຽນພາກັນສັງເກດ -ນັກງຽນພາກັນສັງເກດ -ນັກງຽນພາກັນສາທິດ ວັດແທກໃນຫ້ອງຮຽນ -ປະຕິບັດກິດຈະກຳ	30 ນາທີ	ໄມ້ແມ່ດ ບົກ, ກະດານ ຂຶ້ມ ອຸປະກອນ ໃນຫ້ອງຮຽນ	ສັງເກດຄວາມ ເອົາໃຈໃສ່ຂອງ ນັກງຽນ ແຕ່ລະຄົນ

<p>ໃຫ້ນັກຮຽນຕືມ ນໍາໃຊ້ໄມ້ບັນທຶດ ໃນການແທກສິ່ງ ຂອງຕ່າງໆໄດ້</p>	<p>ຂ: 4,5 ຊມ ຄ: 5 ຊມ ງ: 15 ຊມ</p>	<p>ຄ: ປຶ້ມຂຽນ ຊມ ງ: ປຶ້ມແບບຮຽນ ຊມ <ul style="list-style-type: none"> -ຖ້າໃຫ້ນັກຮຽນອອກມາລາຍງານໃສ່ການວັດແທກ -ຖ້າ ແລະ ນັກຮຽນພ້ອມກັນສະຫຼຸບກິດຈະກຳ - ກິດຈະກຳ: 5: ຈຶ່ງຂຽນຈຳນວນລຸ່ມນີ້ໃສ່ຕາຕະລາງ - ຖ້າໃຫ້ຄູແຕ່ລະຄົນອ່ານຂໍ 2 ຂອງກິດຈະກຳໃນປຶ້ມ ແບບຮຽນ. - ຖ້າ ກ່າຍຕາຕະລາງຂໍດັ່ງກ່າວໃສ່ກະດານ - ຖ້າໃຫ້ນັກຮຽນອອກມາກະດານໜຶ່ງຄົນ ແລະ ໃຊ້ ໄມ້ແມ່ດັບແທກລາງສູງຂອງນັກຮຽນຜູ້ນັ້ນ,ຫຼັງຈາກ ນັ້ນກຳບັນທຶກໃສ່ຕາຕະລາງໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ - ຖ້າຜັດປ່ຽນອາສາສະໜັກໄປເລື້ອຍໆຈົນຄົບຈຳນວນ 5 ຄົນໃນຕາຕະລາງນັ້ນຈຶ່ງເຊົາ - ໃຫ້ນັກຮຽນກ່າຍເອົາຕາຕະລາງຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ລວງຍາວໃສ່ປຶ້ມຂຽນຂອງຕົນເອງ. </p>	<p>ນັກຮຽນພາກັນລາຍງານ</p>																								
	<table border="1" data-bbox="587 1237 1157 1393"> <thead> <tr> <th>ກມ</th><th>ຮຕມ</th><th>ດຕມ</th><th>ມ</th><th>ດຊ</th><th>ຊມ</th><th>ມມ</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td><td></td><td></td><td>1</td><td>0</td><td>0</td><td>0</td></tr> <tr> <td>1</td><td>0</td><td>0</td><td>0</td><td></td><td></td><td></td></tr> </tbody> </table>	ກມ	ຮຕມ	ດຕມ	ມ	ດຊ	ຊມ	ມມ				1	0	0	0	1	0	0	0						30 ນາທີ		
ກມ	ຮຕມ	ດຕມ	ມ	ດຊ	ຊມ	ມມ																					
			1	0	0	0																					
1	0	0	0																								

<p>-ໃຫ້ນກຮຽນ ສາມາດວ່າໄດ້ ບົດຮຽນທີ່ຮຽນ ມາ</p> <p>ຕາຕະລາງ $1\text{ m} = 100\text{ dm} = 1000\text{ mm}$ $1\text{ km} = 1000\text{ m}$</p> <p>ຄໍາຕອບ: - ເຮັດໄດ້</p>	<p>$1\text{ m} = 10\text{ dm} = 100\text{ dm} = 1000\text{ mm}$ $1\text{ km} = 1000\text{ m}$ ຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງຕິດໃສ່ກະດານ</p> <p>ຂັ້ນສະຫຼຸບ -ຄູ ແລະ ນັກຮຽນພ້ອມກັນສະຫຼຸບບົດຮຽນ</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>ກມ</th> <th>ຮຕມ</th> <th>ດຕມ</th> <th>ມ</th> <th>ດຊ</th> <th>ຊມ</th> <th>ມມ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td>1</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>0</td> <td>0</td> <td>0</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>$1\text{ m} = 10\text{ dm} = 100\text{ dm} = 1000\text{ mm}$ $1\text{ km} = 1000\text{ m}$ -ຄູ ອະທິບາຍບົດຮຽນຕຶ່ມ, ຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ -ໃຫ້ນກຮຽນຈົດເອົາບົດຮຽນໃສ່ປຶ້ມໃຜລາວ</p> <p>ຂັ້ນວັດຜົນ -ຄູຕັ້ງຄໍາຖາມໃສ່ກະດານການນຳໃຊ້ເສັ້ນດ້າຍ, ໄມ້ບັນຫັດ, ໄມ້ເມັດ ເພື່ອວັດແທກລວງຍາວຂອງສິ່ງ ຕ່າງໆພວກນ້ອງເຮັດໄດ້ ຫຼື ບໍ່? ຖ້ານັກຮຽນຕອບທີ່ຖືກຊົມເຊີຍຖ້າເຜີດແນະນຳຕຶ່ມ ອີກ.</p>	ກມ	ຮຕມ	ດຕມ	ມ	ດຊ	ຊມ	ມມ				1	0	0	0	1	0	0	0				<p>ຈົດເອົາຄໍາຕອບໃສ່ ປຶ້ມຂຽນ</p> <p>5 ນາທີ</p> <p>-ພັງຄໍາອະທິບາຍຂອງຄູ -ຈົດບົດຮຽນໃສ່ປຶ້ມຂອງ ໃຜລາວ</p> <p>5 ນາທີ</p> <p>ນັກຮຽນພັງຄູແນະນຳ</p>	<p>-ຕິດຕາມກ່າຍ ບົດຮຽນຂອງ ແຕ່ລະຄົມ</p> <p>ແຜ່ນຕາຕະລາງ</p> <p>-ສັງເກດເບິ່ງ ບັນຍາກາດໃນ ການສະຫຼຸບຂອງ</p>
ກມ	ຮຕມ	ດຕມ	ມ	ດຊ	ຊມ	ມມ																		
			1	0	0	0																		
1	0	0	0																					

	<p>ທິດສອບຫຼັງຮຽນ ຂັ້ນຕັກເຕືອນ ຄູ່ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ນັກຮຽນໜີດຫ້ອງໂດຍບອກ ນັກຮຽນວ່າເມືອເຮືອນເມືອຊານຊ່ວຍວຽກພໍ່ແມ່ແດ່ ຍາມກາງຄືນຄວນເບິ່ງບົດຮຽນແດ່ ຖ້າໃຫ້ປິດເຜົາຫັດ ຂໍ້ 1 , ຂໍ້ 2, ຂໍ້ 3</p>	<p>ນັກຮຽນພາກັນຈິດເອົາ ເຜົາຫັດ</p>	<p>5 ນາທີ</p>	<p>- ສິ້ນແບບຮຽນ ຄະນິດສາດ ບໍລ</p>	<p>ນັກຮຽນ.</p>
--	--	--	----------------------------	--	----------------

--	--	--	--	--	--

ບົດທຶດສອບ

1. ຈຶ່ງນໍາໃຊ້ມັບນັດຫັດ ເພື່ອວັດແທກລວງຍາວຂອງປຶ້ມອ່ານ, ປຶ້ມຂຽນ, ສຳດຳເລື່ອຕື່ມໃສ່ຕາຕະລາງ

ຊື່ວັດຖຸ	ລວງຍາວເປັນຊັງຕີແມັດ
ປຶ້ມອ່ານ	
ປຶ້ມຂຽນ	
ສຳດຳ	

2. ຈຶ່ງຂຽນຫົວໜ່ວຍວັດແທກລຸ່ມນີ້ຕາມທີ່ກໍານົດໃຫ້.

ກ. 3 ກມ = ມ

ຂ. 9 ດມ = ມມ

ຄ. 25 ດກມ = ມ

3. ຈຶ່ງນາໃຊ້ບັນຫັດເພື່ອວັດແທກລວງຍາວຂອງແຕ່ລະຫ່ອນຊື່ລຸ່ມນີ້ຈາກນັ້ນໃຫ້ຂຽນບອກເປັນຕົວ
ເລກໃສ່ ລວງຍາວແຕ່ຫ່ອນຍາວເຫຼົາໄດ ?

ກ. |—————|

ຂ. |—————|

ຄ. |—————|

ເຄື່ອງມືໃນການແກ້ບກຳຂຶ້ມູນ

- ແຜນການວິໄຈ
- ບົດບັນທຶກປະຈຳວັນ
- ບົດສຳພາດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຜນດຳເນີນການວິຈາພາກປະຕິບັດ

ລ/ດ	ລາຍການທີ່ປະຕິບັດ		ປີ	2016												
			ເດືອນ	2				3				4				
			ອາທິດທີ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	5
			ວັນທີ	29	5	12	18	19	3	10	17	24	1	8	20	27
				3	10	17	24	26	7	14	21	28	7	12	22	29
1	ຂຽນໃບສະເໜີຕໍ່ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ															
2	ວາງແຜນດຳເນີນການວິຈາ															
3	ສຶກສາຂໍ້ມູນບັນຫາທີ່ຄຸມມີຄວາມກັງວົນໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ - ການສອນ															

4	ກຳນົດບັນຫາ 1 ບັນຫາທີ່ເປັນບັນຫາຂອງການຮຽນ - ການສອນ																								
5	ສ້າງແບບທິດສອບ, ທິດສອບນັກຮຽນ ແລະ ກວດແບບທິດສອບເພື່ອກຳນົດ ກຸ່ມຕົວຢ່າງ																								
6	ສ້າງຮ່າງສໍາພາດ ນັກຮຽນ																								
7	ກຳນົດສາເຫດບັນຫາ, ກຳນົດວິທີແກ້ໄຂ ແລະ ກຳນົດທີ່ວິໄຈ																								
8	ກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ																								
9	ສຶກສາເອກະກະສານ, ເນື້ອໃນບົດຮຽນ																								
10	ກຳນົດວິທີສອນ ແລະ ເຕັກນິກການສອນ																								
11	ແຕ່ງປິດສອນ ແລະ ກະກຽມສື່ການສອນ																								
12	ປະຕິບັດສອນຕົວຈິງກັບນັກຮຽນ, ຫຼັງເລີກຮຽນໃນໄລຍະ 4 ອາຫັດ																								
13	ສິນທະນາ ແລະ ບັນທຶກຜົນຂອງການປະຕິບັດ																								
14	ສ້າງແບບທິດສອບ ແລະ ທິດສອບນັກຮຽນຫຼັງນຳໃຊ້ວິທີສອນ																								
15	ສິນທະນາ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນການປະຕິບັດຈາກການນຳໃຊ້ວິທີສອນ																								

ບົດບັນທຶກປະຈຳວັນ

ວັນ.ເດືອນ.ປີ	ເວລາ	ລາຍການບັນທຶກ-ສຶກສາສະພາບບັນຫາ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ສະຖານທີ
2.2.2016	2.30-3:00	ທຶນງານວິໄຈໄດ້ບຶກສາຫາລືກັບຄຸປະຈຳວິຊາ ຄະນິດສາດທີ່ສອນຊັ້ນປຣເພື່ອສຶກສາສະພາບ ບັນຫາໄດ້ດັ່ງນີ້: ໂຮງຮຽນບໍ່ມີບື້ມແບບຮຽນພຽງຟ້າ ສໍາລັບນັກຮຽນມີກວິນແຊວໃນເວລາຄຸສອນມັກ ເອົາເລື່ອງອື່ນຂຶ້ນມາສິນທະນາກັນມັກເຂົ້າ-ອອກ ຫ້ອງບໍ່ເປັນລະບຽບ		ຫ້ອງການຄຸ
10.2.2016	8:00-8:30	ທຶນງານວິໄຈໄດ້ສໍາພາດນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຈຳນວນ 2 ຄືນ, ແລະ ສັງເກດການສອນ ຄະນິດສາດ 1 ທ່ານຜົນຂອງການສໍາພາດນັກຮຽນມີ ດັ່ງນີ້: ຄຸ່ມີສື່ການສອນ: ບື້ມແບບຮຽນແລະບື້ມື ວິຊາຄະນິດສາດບໍ່ພຽງຟ້ານັກຮຽນເອົາເລື່ອງອື່ນຂຶ້ນ ມາສິນທະນາ		ຫ້ອງການຄຸ ຫ້ອງປຣ
15.3.2016	14:30-15:30	-ຂຽນແຜນການສອນຮ່ວມກັນໃນທຶນງານ -ສ້າງກົດຈະກຳໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍໆ -ສ້າງປິດທິດສອບກາຮຽນ -ສໍາພາດນັກຮຽນ -ສ້າງສື່ການສອນ -ຜ່ານບົດສອນ -ສອນທິດລອງ		ຫ້ອງການຄຸ ຫ້ອງປຣ
ສະຫຼຸບ				
25.6.2016	8:10-12:00	ການຮັດວິໄຈໄດ້ດຳເນີນມາແຕ່ເດືອນທີ 25.6.2016 ຫາ 25.7.2016 ການດາເນີນວິໄຈ ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມບາດກ້າວແລະຂຶ້ນຕອນທຶນງານ ວິໄຈໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າ: ນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າໝາຍໄດ້ ການປ່ຽນພິດຕິກຳດີຂຶ້ນທ້າທຽບໃສ່ເມື່ອກ່ອນ ເຫັນວ່າການຮຽນຂອງນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າໝາຍມີ		ຫ້ອງການຄຸ

		ການພັດທະນາດີ		
ວັນທີ.....			ວັນທີ.....	
ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ			ຄູສອນ	

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຮ່າງສໍາພາດມັກຮຽນ

ສະຖານທີສໍາພາດ:

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ

2. ເນື້ອໃນສໍາພາດ

- ການຮຽນຜ່ານມາໃນຊັ້ນຮຽນນີ້ມີວິຊາໃດນັ້ນອ່ານຝາຍກວ່າໜຸ່?

.....

- ຜ່ານມາການສອນຂອງຄູໄດ້ສາທິດໃຫ້ນອ່ານເບິ່ງແນວໃດແຕ່ ?

.....

- ໃນເວລາເຮັດກິດຈະກຳຄູເຄີຍນຳໃຊ້ອຸປະກອນປະກອບການສອນແນວໃດແຕ່?

.....

- ຜ່ານມາການສອນຂອງຄູໄດ້ດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນການສອນຄື່ແນວໃດ ?

.....

- ໃນເວລາຮຽນນັ້ນອ່ານເຄີຍລຸກຕອບຄຸ່ມ່?

.....

- ທ້າຍຊື່ໂມງຄູເຄີຍມອບວຽກງານໃຫ້ນກຮຽນຢູ່ບໍ?

.....

- ຄູມີວິທີການປະເມີນຜົນພວກນັ້ນອ່ານແນວໃດແຕ່ ?

.....

ວັນທີ:

ວັນທີ:

ຜູ້ສໍາພາດ

ຜູ້ຖືກສໍາພາດ

ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຄະແນນທິດສອບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ ການວັດແທກລວງຍາວໂດຍການຈັດການຮຽນ-ການ
ສອນແບບການສອນສາທິດ

ຄືນທີ	ຄະແນນວາມສາມາດການຮຽນກ່ອນສອນ (10 ຄະແນນ)	ຄະແນນວາມສາມາດການຮຽນຫຼັງສອນ (10 ຄະແນນ)	ຄະແນນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ
1	4	8	4
2	3	9	6
ລວມ	7	17	10
ສະເລ່ຍ	3.5	8.5	5

នុបພាបត់ាង្វ

ຮູບພາບ

ຮູບພາບທີ 1 ສໍາພາດນັກງຽນກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ຮູບພາບທີ 2 ສໍາພາດນັກງຽນກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ຮູບພາບທີ 3 ນັກຮຽນພວມດໍາເນີນເຮັດວິດຈະກຳ

ຮູບພາບທີ 5 ນັກຮຽນກຸ່ມເປົ້າຫາຍພວມອອກມາລາຍງານບິດຮູນ

ປະຫວັດຜູ້ວິໄຈ

ປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງຜູ້ວິໄຈ

ທ້າວ ກຽງໄຊ ສຸກວັນເຮືອງ ເກີດເມື່ອວັນທີ 19/3/1986 ອາຍຸ 29 ປີ ອາຊີບ ຄຸສອນ ເກີດທີ່ບ້ານ
ດາກບອງ ເມືອງ ດາກຈີງ ແຂວງ ແຊກອງ ບ່ອນຢູ່ປະຈຳການໂຮງຮຽນປະຖົມສິມບູນບ້ານດາກຕະອອກນ້ອຍ
ເມືອງ ດາກຈີງ ແຂວງ ແຊກອງ

